1874. VI. évfolyam. 222. szám. Szerda, november 11.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdíj: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A takarékosság erénye.

Budapest, nov. 9.

△) A parlament tökéletesen egyetért abban, hogy az elméleti pénzügytannal most édes-keveset érünk.

Mindenki egy szivvel-szájjal azt vallja, hogy állami létünk föntartására nézve, minden elmélet csak hiu okoskodás, ha a mozgató erő: a pénz hiányzik.

Ghyczy pénzügyér is ugyanazt mondja, hogy neki a financz-geniek is csak ugy érnek valamit, ha kideritik azt a titkot, hogy lehet egy krajczárból hevenyében kettőt — ha nem hármat — teremteni.

Igen, de hogy és mikép?

Ez a kérdések kérdése.

Az adót lehet ugyan srófolni s észszerüen kivetés mellett fokozni is lehet a jövedelmet.

De hát ez mind nem elég.

Gyökeres kurára van szükség.

Ország-világ azt kurjongatja fülünkbe, hogy mi rosz gazdák vagyunk; tul rugkapálunk a takarón, aztán, ha megfázik a lábunk, egyre jajgatunk, a nélkül, hogy behuznók azt.

Szóval parádés nemzetnek mond minket a világ s nem ok nélkül.

Hiszen egyre beszélgetünk mi a takarékosságról, sőt el is ismerjük azt oly erénynek, mely elébb-utóbb megtermi üdvös gyümölcset; de mindamellett annak meggyökereztetésére vajmi keveset lenditettünk. Nem volt eddig kellő erkölcsi erőnk annak életbe léptetésére.

Most azonban a veszély előestéjén ezerféle kombináczióba merülünk el.

Vannak még olyanok is, a kik az udvartartási költséget is szeretnék összébb vonni.

Hanem hát ez aféle „ne nyulj hozzám" virág, a mennyiben fölfogadtuk, hogy 1877-ig a megállapitott összeget a föld alól is kiteremtjük.

Ezen aztán csonkitani, nyirbálni épen nem lehet.

Menjünk tovább.

Azt mondják, hogy a közösügyes hadsereg aktiv szolgálata ennyi meg ennyi millióba kerül s ebből az összegből levonni semmit sem lehet.

No, a mi ezt illeti, e tekintetben a hitetlen Tamások közé sorakozunk.

Most békében élünk. Senki fia nem háborgat minket. Türhető barátságban vagyunk mind az oroszszal, mind a némettel. Legalább diplomatáink mennyreföldre esküsznek, hogy igy van! Hinnünk kell nekiek!

Hanem ebből aztán ismét az következik, hogy ha Mars és Bellona szünetel, vakáczióra lehetne bocsátani a hadseregnek felét vagy legalább egyharmadát, — s ekkor nehány milliócska a ránk eső quotából meggazdálkodható lenne.

Az, hogy veszély esetében nem lennének a szabadságra bocsátott katonák gyorsan egybevonhatók, meggondolatlan állitás.

Hiszen a vasuthálózat nálunk anynyira tökéletes, mikép háboru esetében, — hogy sokat mondjunk — két hét alatt az egész hadsereg a birodalomnak bármely pontjára könnyen összehivható.

Igen, de ott van a központi kormányzat még akkor is, — vetik ellen némelyek s ez tengersok pénzt nyél el.

Az is igaz. Hanem itt is sokat meg lehet ám takaritanunk.

Kell-e nekünk annyi miniszteri tárcza? Kell-e nekünk e tárczákhoz oly tömérdek felesleges hivatalnok?

Aligha.

Vannak tárczák, melyektől nehány osztálytanácsost bátran szélnek lehetne ereszteni, mert valamennyi teendőt elvégezhetne könnyü szerrel egy osztálytanácsos pár, titkár és fogalmazó. Minek oda az az ördöngös nagy apparátus?

A felesleges személyzet kevésbitésével itt is nehány ezer forint takarittathatnék meg.

No meg az a nagy személyzet az érdemjelosztogató minisztériumnál!

Ott pláne egy-egy iródeák is megtenné a kellő szolgálatot, államtitkári helyettes és osztálytanácsosok nélkül is. Ehez ugy sem kell tudomány.

Azt a sok financz-tanácsost, erdészeti stb. tanácsost is bátran ki lehetne mustrálni, meg azt a sok iskolainspektort, s az isten tudná mi mindent ily képtelen hivatal képviselőit, s szerényebb fizetéssel látni el a kisebb személyzetet, kik a fensorolt ügyeknek csak oly helyesen és lelkiismeretesen megfelelhetnek.

És hát akármint himez-hámoz is a miniszteri kar, hogy igy meg amugy, ezért meg ezért nem lehet itt s itt gazdálkodni: ha boldogulni akarunk, — vagyis ha bukni nem akarunk, igy kell tennünk, mert máskép — jó éjszakát állami életünknek!

Majd meglássuk, mennyire sikerülend ugy a honatyáknak, mint a kormány férfiainak a takarékosság erényét mielőbb kellő érvényre juttatni!

— **Az erdélyi adócenzus** ügyében a főrendiház jogügyi bizottsága tegnap tartott ülést. Szapári is jelen volt. Az általunk tegnap ismertetett közvetitő inditványt öten pártolták, négyen a főrendiház eredeti szerkezete mellett maradtak, s ezek különvéleményt adnak be.

— **Aranyos-Maróthról** nov. 9-iki keleltel távirják: Barsmegye központi tisztikara, az idevaló kir. törvényszék, járásbiróság, a kir. ügyészség és a pénzügyi hivatalok gróf Migazzi Vilmostól, mint Barsmegye volt főispánától, ma déli 11 órakor vettek érzékeny bucsut, mely igaz tisztelet és szeretet kifejezése volt. Az ingerültség a belügyminiszternek Migazzi ur irányában követett méltatlan s indokolatlan eljárása miatt leirhatatlan. Az egész ügy tényallása legközelebb a közönség itélete alá fog bocsáttatni. Azon állitás, mintha a volt főispán fölszólittatott volna a lemondásra, teljesen valótlan.

— **Szapári belügyér** lemondásának hirét egyik lap megerősiti, a másik czáfolja. Ugy látszik, hogy e lemondás csak „kegyes óhajtás" az irányadó körökben. De Szapári nehezen vál meg tárczájától.

— **A középpártból** Horváth Gyula jelenti, hogy ő a pártban maradását a közelebbi értekezleten tárgyalandó hat. javaslatának elfogadásától teszi függővé.

— **Rudolf koronaherczeg** folyó hó 7-én tett le vizsgát Schönbrunban a király jelenlétében, a földrajz és történelemből. Zeihberg egyetemi tanár a történelemből és Grün egyetemi tanár a földrajzból vizsgált. A történelemből az ó-kor kulturnépeiről, a görög és római történelem, a keresztyénység fejlődése, Nagy Károly, középkor, Habsburgi Rudolf és Tyrol megszerzéséről tartatott vizsga. A földrajzból: Európa statisztikai földrajza, Ausztria-Magyarország részletes földtana, a Dunafejedelemségek helyrajza, az alpesek kommunikácziója, Ausztria-Magyarország viszonya a világkereskedelemhez és Triest földrajzi helyzete. — A vizsga fényes volt; jelen voltak: Latour vezérőrnagy, gróf Pálffy ezredes, Festetics őrnagy, Kutschker püspök, Arneth és Pawlowski udvari tanácsosok, dr. Rimely apát. Hochstätter udvari tanácsos, Reinländer ezredes és többen; — a vizsga három órát vett igénybe.

— **A királyi pár** csehországi látogatását összeköttetésbe hozzák a cseh kiegyezés kérdésével, mely állitólag, komolyan megkezdetett volna.

— **A román kongreszszus küldöttsége** — a metropolitaválasztás megerősitése tárgyában Budapestre érkezvén, ott várja meg ő felségét, Prágából visszatértéig.

— **A kereseti adó ügyében** a budapesti ügyvédek értekezletet tartottak. — A kérvény szerkesztésére bizottság választatott

— **A galgóczi** járásbiróság hivatalnokai ellen az igazsagügyér bünfenyitő vizsgálatot rendelt el.

— **Don Karlosz itt is, ott is.** Nov. 9-éről jelezök már, hogy madridi s párisi táviratok egyező tudósitása szerint, Don Karlosz franczia területen van. Ugyanazon napról jelentik Spanyolországból, hogy 8-án szemlét tartott az előörsök felett. Most tehát nem tudni, hol van Don Karlosz? Az „Union" jelenti, miszerint Don Karlos igen fontos ügyben küldé Don Alfonsot az európai udvarokhoz. Irzen helyzete még mindig bizonytalan, a karlisták még e hó 9-én a várost bombázták.

— **Francziaország.** Bonápártista körökben azt beszélik, hogy az excsászári herczeg az orosz nagy-herczeg leányával fogna egybekelni.

Az „igazhivő" felekezet.

— Pár év óta a Bánságban — a mint egy ottani német lap irja — uj vallásfelekezet terjed, a mely nem tartozik a nazarénusok felekezetéhez s „igazhivő"-nek nevezi magát. Ez uj szekta első hivei egy temesvári órás által toborztattak az egykori határközségben, Ferenczmezőn. E hivek azáltal ismertették meg hitöket, hogy arról senki előtt nem nyilatkoztak; esküt nem tettek s fegyvert nem viseltek. Miután az első hivők közt egy hadköteles fiatal ember is találkozott, ki besoroztatása után a zászlóra esküvést s a fegyverviselést megtagadta, az akkori 12. határőrvidéki ezredparancsnokság elrendelte a vizsgálatot e vallási szekta terjesztői ellen. A vizsgálat elrendelése annyival szükségesebbnek tetszett a parancsnokság előtt, mert a szekta törvényei ellentétben állanak az államtörvényekkel s intézményekkel. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy az uj vallás alapitója egy temesvári órás, s hogy Ferenczmezőn már igen sok követője van. Ez utóbbiak törvényszék elé idéztettek s vallásuk minemüsége iránt kérdőre vonattak. Azonban mindent, a mit az uj törvényszék az uj vallás követőitől megtudott, abból állt, hogy ők magukat igazhivőknek nevezik, hogy semmi közük a nazarénusokkal, hogy hitöket a bibliából meritik, melyet testületök magyarázata által tanulnak ismerni, hogy soha sem esküsznek s fegyvert viselniök nem szabad. A törvényszék minden további kutatása eredménytelen volt, mert az igazhivők a biró abbeli fölszólitására, hogy nyilatkoztassák ki vallásukat a törvényszék előtt, egyszerüen azt felelték, hogy ha a biró urat vallásuk érdekli, lépjen közéjük. A vizsgálat eredménye közöltetett a katonai parancsnoksággal s a cs. kir. hadügyi miniszteriummal, az ezredparancsnokságot pedig az iránt kereste meg a törvényszék, hogy adjon utasitást, miként kelljen az uj vallási szektával eljárnia? A ferenczmezei igazhivő katonaköteles pedig, miután az esküt a zászlóra megtagadta, egyéb utasitások hiányában szubordináczió elleni kihágás czime alatt 6 heti fogságra vettetett, majd midőn kivezettetvén a fegyverviselést is megtagadta, fokozatosan szigoritott börtönnel büntettetett ugy annyira, hogy a szerencsétlen még ma is, három évvel besoroztatása után, börtönében ül. Időközönkint szabad lábra helyezik, hogy szülei által magat rábeszéltetni hagyja. Azonban eddigelé minden kisérlet meghiusult arra nézve, hogy a szerencsétlent a fegyverviselésre rábirják, s igy szolgálati idejét ugyszólván a börtönben tölti ki. A cs. k. hadügyminisztérium azonban késett a válaszszal az esetet illetőleg; ugyanekkor történt a határőrvidék föloszlatása; időközben a 12. ezredparancsnokság is fölszólittatott s az uj szekta létjogának kérdése eldöntetlen maradt. Miután azonban a katonai parancsnokságok helyébe lépett hatóságok a kérdést mellőzték, az uj vallás terjesztőinek nyitva volt az ut föl is le is az államellenes hittan terjesztésére. Igy aztán nem csuda, hogy az uj vallás mind több s több követőre talált. Nincs Pancsova környékén község, hol e vallásnak ne volnának hivei; legeklatánsabb bizonyiték azonban állitásunk mellett az a körülmény, hogy mind több besorozott ujoncz tagadja meg az esküt s a fegyverviselést. A pancsovai legközelebbi ellenőrzési szemlén is több igazhivő jelentkezett s az ottani honvédzászlóaljnál is van egy ujoncz, ki az esküt s a fegyverviselést konokul megtagadja. A vallásszabadság s a hit az állam részéről ugyan biztosittatik, de e biztositás soha sem terjedhet oly meszszire, hogy nyugodtan nézzük oly tan terjesztését, melynek alapelvei az államintézménynyel homlokegyenest ellentétben állanak s az állampolgárokat arra késztetí, hogy oly kötelességek teljesitésétől, melyek mindnyájunkkal közösek, elvonják magukat. Az országban az uj vallás számtalan prófétája kóborol. Többnyire órásmesteremberek ezek s egy közülök, valami Irion nevü, Pancsován állandóan letelepedett. Szükséges, hogy az uj vallás terjesztése, amennyiben az az álamtörvényekkel ellentétben áll, megakadályoztassék s különösen a kóborló próféták müködésének határ szabassék.

— **A magyar tudományos akadémia** mathematikai és természettudományi osztálya hetfőn este 5 órakor ülést tartott. Az ülésre három felolvasás volt kitüzve, melyek közül első Hantken Miksáé volt: „Uj adatok a déli Bakony geologiai és pelaeontologiai ismeretéhez." A felolvasó a déli Bakonyvidék kőszéntelepeivel, és az a közt előforduló harmadkori kőzetekkel foglalkozott. — Szabó József Scherfel Aurél felkai gyógyszerész értekezését olvasta fel „A tátra-füredi Castor és Pollux ásványforrások vegytani elemzéséről." Az elemzésből kitünik, hogy e források leginkább szénsavas és kénsavas sókat tartalmaznak, melyek közt legnagyobb mennyiségben a szénsavas vas fordul elő, ugy hogy a vizeket vasfürdőnek bátran lehet használni. Ez alkatrészeken kivül van még bennük igen tetemes mennyiségü szabad szénsav, s kevés szabad kovasav is. — Az utósó fölolvasás Schenzl Guidóé volt, ki Schulhof Lipót bécsi csillagdai segéd értekezését terjesztette az akadémia elé. Az értekezés az 1870. évi IV. sz. és az 1871. évi II. számu üstökös pályájának kiszámitásával foglalkozik, s a szakférfiak figyelmét felköltötte.

Vasutügy.

A magyar tiszavidéki vasut igazgatósága ülést tartott Budapesten nov. 8-ikán, melyen a közlekedési miniszteriumnak egy leirata olvastatott fel, a mely a Szolnoknál levő Tiszahid átépitését elhalasztja, miután e hid egy ideig még megfelel a szükségnek. Tekintettel a bevétel csökkenésére elhatároztatott, hogy az üzletben lényeges megtakaritásokat kell tenni. A Miskolcz és Kassa közt közlekedő vonatok egyike be fog szüntettetni; továbbá a központban alkalmazott hivatalnokok egy része elbocsáttatik, miáltal 50,000 frt takarittatik meg. Hasonlag az ujságokban való hirdetéseknél is megtakaritások fognak tétetni. A főigazgatóság inditványára határoztatott, hogy a társulat Miskolczon tiz hold telket fog vásárolni, munkás lakok épitése végett a gépmühelyben dolgozó munkások számára; s végül határoztatott, hogy 1875. jan. 1-én uj szolgálati szabályzat fog életbe léptettetni.

Az elmélet és gyakorlat.

Dr. Pollacsek Gyulától.

(Folytatás.)

Meglehet, sok helyeslőre is talál, midőn vállát vonagatva sajnálja a szegény tudóst: „nem jobban cselekedett volna ezen ember ha egy jövedelmező vállalat élére áll, minthogy igy tölti életét cél és haszon nélkül!"

A szánakozó férfi, a megtestesült praxis nem tudja felfogni, hogy amaz éhező tudós az ő munkája mellett talán sokkal boldogabb, mint az őt környező haszonleső világ, nem sejti, hogy az igénytelen ember verejtéke mellett felfedezett eredmények talán milliókat fognak boldogitani, talán az egész emberi életet átalakitandják!

Hogy a tudománynak csak az igazság megállapitására kell törekedni s ezzel megelégedni tartozik, erre nézve igen jó bizonyitékot szolgáltatnak nekünk — többi közt — az astrologia és alchymia, melyek azonban természetesen a tudománynak még szinét sem viselik magukon, mivel csaláson alapultak s hazugságra vezettek. Az astrolog és alchymista nem az igazság felfedezésén fáradozott, nem természeti törvényeket kutatott, hanem csak saját hasznukat tarták szem előtt, az egyik a jövendőmondás illetőleg büvös jegyek magyarázata, — a másik a bölcsek kövének nevezett hiu ábrándkép utáni keresés által néha igen jövedelmes üzletet csinált. — Ugyan minő valódi hasznot hoztak mind ezen speculatiók? Mily egészen máskép van a dolog a tudományok azon ágaival, melyek lassanként ama korcstudományokat háttérbe szoriták: a csillagászattal és vegytannal.

A csillagász elnevezi a különböző égitesteket, vizsgálja azok lényegét, nagyságát, anyagát, igyekszik megismerni mozgásuk törvényeit; a vegyész feloldja a különböző testeket, elosztja azokat alkatrészekre, visszavezetni törekszik azokat az ős alkatrészekre, ellenkezőleg pedig különböző anyagokat összeköttetésbe hoz, stb . . Egyiket sem ösztönzi az üzérkedés, csak az igazság megalapitása az ő jutalmuk, s mégis mily végtelen fontosságuak a tudománynak ezen ágai, mennyit használtak már a gyakorlati életnek, mily végtelenül képző hatással van az emberiségre maga a vegytan is.

A haszonnak, melyet a tudomány a gyakorlati életre nézve eredményez, nem szükséges rögtön ki tünnie, gyakorta sok időbe kerül, mig az világosságra jöhet; igen sokszor az általa létrehozott haszon olyan természetü, hogy azt nem mindenki képes észrevenni, hanem csak azok előtt lesz világos, kik a szükséges képzettség és áttekintéssel birnak.

Innen jön az, hogy a közönséges életben lehet hallani a tudományoknak olynemü felosztását, mely szerint azok vagy hasznosak, azaz a gyakorlati életre tartozók, vagy hasznot nem hajtók, és igy csak hiában való üres terhek volnának, melyekre csak szőrszálhasogató emberek adják fejüket.

Az akként itélő emberek érvényesnek ismerik el, hogy ez vagy amaz tudomány az emberi nemzetre nézve szükséges, és a többit mint haszontalant elvetik. — De szorosan véve,

A „DEBRECZEN" tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Maria Zsófiától.

Második kötet.

I. FEJEZET.

(Folytatás.)

A folyó közelében egy pár öreg ember lakott s ezektől kérdezé Johanna, ha vajon nem látták-e ott Annát. A kérdezettek Annát nemcsak látták, hanem egy csónakban át is szállíták őt a tulpartra, és tőle a törvényszéki elnökhöz leendő vitel végett egy levélkét is kaptak. Az öregeknek még nem volt idejök a kapott levélkét kézbesiteni, most azonban Johannának azonnal átadák, és kérték, hogy azt a törvényszéki elnöknek kézbesitse.

Johanna meg nem állhatá, hogy az átvett levélkét föl ne bontsa, amit annyivalinkább tehetett, mivel csak ostyával volt leragasztva, és igy könnyen ismét leragaszthatott.

A levélke következőleg hangzott:

„Kedves, igen tisztelt nagybátyám!

„Mivel azt hiszed, hogy én háládlan vagyok, eltaszitál magadtól; pedig nincs igazad. Nem vagyok háládlan, és hogy most távozom, annak oka az, mert hiszem, hogy mikor egymást ismét látandjuk, haragod el fog mulni, és akkor ismét kebledre fogod ölelni

a te kis

Annádat."

— Lám, lám! — Ennyi volt az egész, a mit Johanna mondott, mire a levélkét ismét leragasztotta, és sietett vissza Eckholmba.

Mit gondolhatott a törvényszéki elnök, midőn a levélkét elolvasá, azt nem tudhatjuk. Annyit azonban kimondott, hogy Annát keresni felesleges, mivel ő már tudja, hova ment.

Este lett, de sem Anna, sem Éliás viszsza nem tértek, sőt az éj is elmult, anélkül, hogy a két eltávozott visszatért volna.

II. FEJEZET.

A madarak már repkedtek, és rá kezdték reggeli éneküket, hogy a fölkelő napot vig dallamokkal üdvözöljék.

A Brotsbacken és Eckholm közti erdőben levő halmok egyikének aljában épen napkeltekor, két ifjn ült egymás mellett, és beszélgettek.

Halvány és kimerült volt a leányka, ki lankadt fejét kezére támasztva ült, habár a kisérője által szeliden hozzáintézett mondásra mosolygással igy válaszolt:

— Kedves Éliás! te nagyon jó vagy; igen nagy örömömre szolgál annak tudata, hogy te azon nyilatkozatomnak hitelt adsz, melyszerint nekem alapos okaim vannak pénzemet nagybátyámnak nem kölcsönözni. Csak azt szeretném neki bebizonyitani, hogy vonakodásomnak alapja sem nem a háládlanság, sem nem a fösvénység.

— De hát miért nem akarod vonakodásod okát megmondani?

Anna szomoruan mosolygott.

— Mert ugy szivem repedne meg . . . . ámde nyugtasd meg magad Éliás, majd meg fogom én őt arról győzni, hogy én mindenkor az ő jó leánya voltam, és fogok is maradni.

— De hogyan? — és Éliás hozzáhajolván, szeliden nézett szemei közé.

— A kimerült arczvonalak elevenebbek lettek, halvány arcza megszinesedett, és szemei ragyogtak, miközben azt nyilvánitá, hogy az, az ő titka.

— Mit szólsz hozzá, ha azt mondom, hogy én ösmerem titkodat? — szólt közbe Éliás.

— Ámde nem ösmered! — mondá Anna, miközben lankadt fejét Éliás vállára hajtotta, és szomoruan igy szólt:

— Nem birok tovább menni, és kénytelen vagyok itt ülni, hogy kipihenhessem magamat, pedig nagyon óhajtanék a reggelizés alkalmával már Eckholmban lenni.

— Eckholm még egy jó negyed mértföldnyire van, — mondá Éliás — magadban pedig nem merlek addig itt az erdőben hátrahagyni, mig kocsiért a faluba kellene járnom. Ha egy keveset aludni akarsz, levetem felső ruhámat, és azon kipihenheted magadat.

Anna az ajánlatot el nem fogadta, és kijelenté, hogy lehetetlen addig szemeit behunyni, mig nagybátyját viszont nem látandja.

— Mielőtt megláttalak, mennyi ideig követtél engem? — kérdezé kevés szünet után, és kéjelmesen pihent Éliás karján, melyet az nyughelyül szivélyesen felajánlott.

— Azon pillanattól kezdve, midőn tegnapelőtt bennünket elhagyál.

— Lehetetlen! hiszen igy látnom kellett volna téged.

— Igenis, ha annyira nem sietsz, ugy megláthattál volna. Midőn megtudtam, hogy a folyón magadat átvitetéd, mindjárt gondoltam, hogy te Gran Pétert föl fogod keresni. Oda siettem tehát, és nem csalatkoztam. Darabideig udvara körül leskelődtem, és végre megláttam, hogy szekerén vele együtt elutazál, a feleségétől pedig megtudtam, hogy a városba szekereztetek. Azonnal szekeret fogadtam, utánatok indultam, és a városban csakhamar megtudtam hollététöket. Aztán láttam, onnan visszatérve, hogy Brotsbackenbe mentél, hova éjszaka érkeztél meg. Egy rövid óra eltelte után onnan elindulván, az erdőnek tartottál; szándékodat észrevevén, egy kis kerülőt tettem, és elődbe kerültem. Járásodról észrevettem, hogy a sok megerőtetés miatt ki vagy merülve, és én segélyül ajánlám karomat. Segélyemet annyivalinkább szükségesnek véltem, mert azt gondoltam, hogy nálad most is pénz van.

Anna, kinek egyik keze ruhájának zsebében volt, Éliás utósó szavaira oly mozdulatot tett, mintha kezét zsebéből ki akarta volna huzni.

Kétezer tallér van zsebedben, — mondá Éliás — én tudom.

— Éliás! — igy szólt közbevetőleg Anna.

— Ne tagadd! az igazat ugy sem fogod többé előttem elpalástolhatni. Azon pénz, mely nálad van, nem a tied, hanem kölcsön kéréd azt; ám tagadd meg, ha van bátorságod hazudni?

— Éliás, hagyj nekem békét, látod, hogy fáradt vagyok, — mondá csendesen Anna, mire szemeit behunyta, és a következő pillanatban már, a fáradtság által kimerülvén, elaludt.

(Folyt. következik.)

csak egy tudomány léterik, melyet mint az emberi nemzet gyümölcsfáját lehet képzelni. E fa ugyan több ágra oszlik: azonban valamint egy valódi élő fán mindenág egyforma jogosultsággal bir s nemcsak azok, melyek már gyümölcsöt hoztak vagy most gyümölcsöznek, hanem azok is, melyek bár eddig nem gyümölcsöztek, de nem tudható rólok, vajon a többieket nem fogják e termékenységük által felyülmulni; épen igy áll ez hasonló mértékben a tudomány előtt is.

Mindezt előre bocsátva, most már vessünk egy futó pillantást azon nagyszerü előhaladásra, melyet az emberiség idáig tett, s aztán nézzük, mennyit köszönhet az e tekintetben a tudománynak?

Legelőbb is azt vegyük megfontolás alá, mily végtelenül szélesebb lett a történelem nézőtere, az események szinpada, az ókor és középkor óta. — A Ganges folyón tul, valamint Európában a Duna és Rajna háta megett, és az Afrika északi részéig terjedő kopár sikságok kezdetén tul az ókori népek előtt tulajdonképen világ nem létezett.

Északi és hátsó-Ázsia, az északi és északkeleti Európa s Afrika legnagyobb része csaknem teljesen hiányzott az ókori népek életéből, igen gyér ismeretük volt azon vidékekről, lakosaik és terményeikről. A „középtenger“ volt az ó-kor világtengere; ennek kivételével csak az indiai és atlanti oceánon volt némi mérsékelt hajózás s az is csak a tengerpartok közelében.

Az ó-kor legmerészebb vállalata Afrikának körülhajózása vala, melyet a Phöniciaiak az egiptomi király Nekó ösztönzésére kr. e. 610-ben három év lefolyása alatt vittek végbez, — de ezen — mindenesetre elismerést érdemlő vállalat, annyira izolált és eredménytelen maradt, hogy csakhamar feledékenységbe merült és már Herodot is csak mint kalandos mesét emliti azt.

A középkor folyamában a népek közlekedésének határai jelentékenyen kiszélesittettek ugyan, de mindamellett még igen sok és igen kiterjedt vidékek hiányzottak még azon száraz földből is, melyet az „ó világ“ név alatt ismerünk, főkép Ázsia és Afrikából. A földközi tenger volt a hajózás tulajdonképeni küzdtere, s ami eredmény azok körül eléretett, nem nagy sulylyal bir a mérlegelésnél.

Mily egész máskép néz mostan ki a földabrosz! Azon korlátok, melyek eleitől — ki tudná hány ezer évtől fogva—egész világrészeket egymástól elválasztva tartottak vala — most lehullottak, és az emberiség történelmi fejlődésének nézőtere két kontinenssel s végtelen számu pompás szigetekkel szaporodott. S mily közlekedés uralkodik most ezen nyilt, korlátoktól szabad világban! Mily különbség az ókorral, valamint a középkorral szemközt! A sivatag, megmérhetetlen Oceán, mely egykor az emberiség határa vala, s melyet általában a világ végének képzeltek, jelenleg egy biztos ut, és a legjobb közlekedési módot szolgáltatja, az egykor évezredekig elválasztott világrészek között.

Bordeaux és Rio de Janeiro, valamint Havre de grace és Baltimore, ugy Cadix és a Philippini szigetek közt. London, Liverpool és New-York, Amsterdam, Batavia, Jáva, Portsmuth, Sidney és Melbourne között most igen élénk közlekedés uralkodik, mely sokkal biztosabb mint az egykori Sidon vagy Tyrus és Babilon, Korinth és Karthagó között fenállott viszony, habár ez utóbb nevezett városok egymáshoz hasonlithatlanul közelebb feküdtek mint a mostaniak.

— Vajon lehet-e találó hasonlatot felállitni a karavánok között, melyek az éhező tevék lassuságával vonulnak keresztül a pusztákon és a csak kissé hegyes talajt is végtelen fáradtsággal tudják keresztül utazni, és a mostani vasuti vonatok között, hol egyetlenegy mozdony nagyszámu kocsikat huzva beláthatlan sikságon repül keresztül oly sebességgel, mely eddig csak a madár sajátja vala nagy, borzalmat gerjesztő alagutakon robog keresztül a hóvonalat meghaladó hegyek alatt.

Vagy képzeljük egymás mellett a régi phöniciai teherhajókat, saját koruk mestermüveit, vagy a középkorbeli gályákat, melyek nagy részben a szelek önkényének voltak kitéve, és okszor várniok kellett, mig a tengerre szállás agy elindulásra alkalmas idő következett, képzeljük viszont a korunkbeli óriás gőzhajókat, melyek tekintet nélkül a kedvezőtlen szelekre, sőt a viharokkal is daczolva, erősen megrakodva, gyorsan és biztosan szelik keresztül a zugó tenger habjait és sietnek czéljukat elérni.

(Folyt. köv.)

Ausztria.

— A császári pár, miként előlegesen még volt állapitva, tegnapelőtt csakugyan megérkezett Pardubiczba. Érkezésük alkalmával a városi polgármester által üdvözöltettek. A közönség, melynek szük volt a pályaudvar, éljenzésekkel pótolta a szivélyes üdvözletet. — Ugy a császár, mint a császárné vadász-öltözetben voltak. A szivélyes fogadtatást mindketten megköszönték, aztán pedig az előre kitüzött vadászgyülhelyre kocsiztak; majd rövid vadászos étkezés után, — megkezdetett a vadászat.

— **Országos ipar és terménykiállitást** rendez a szegedi ipartársulat és iparoskör Szegeden az 1876-ik év folyama alatt. E nagy fontosságu határozat nov. 7-kén hozatott. Debrebreczenben az ilyenekre nem gondolnak.

Zubovics utja.

Zubovics, honvéd hadnagy, ki a peleskei notárius módjára, lóháton tette meg a nagy utat Bécsből Párisba — fogadásból, hetfőn d. e. 9 óra 45 perczkor érkezett a franczia fővárosba. Oda érkezéséről és utjáról a következő tudósitásokat közöljük: „Páris, nov. 9. 9 óra, 45 percz. Épen most érkezett a Barriére du Tronehoz Zubovits ur, örömtől ragyogva. A birák és nagy számu közönség által lelkesen fogadtatott. Tournauban „Cadaroc“ nevü lova sérülést kapott lábán, különben még tegnap érkezett volna ide Zubovits ur. A ló különben jó állapotban van.“ — 10 órakor. 15 perczczel 10 óra előtt érkezett ide Zubovits ur lóháton és „éljen Ausztria-Magyarország“ lelkes kiáltásokkal fogadtatott. A párisi lakosság nagy része várta őt a Barrieren. Az osztrák-magyar követség itt gróf Kuefstein követségi tanácsos, az osztrák egylet „Ausztriai“ Bolzani alelnöke és a franczia Jockey-club két tagja által voltak képviselve, kik Zubovitsot lóháton üdvözlék. Zubovits arcza halvány, de sem a lovag, sem a ló nincs elfáradva. Zubovits a „Grand Hotel“-be szállt. „Zubovits tökéletesen eleget tett az utazási programmban foglalt pontozatoknak, mindenüvé akkor érkezett meg utközben is, amint a programmba ki volt kötve s Párist is tegnap érte el szigoruan programmszerüleg. A bécsi lovaregylet Zubovitsnak 8 frt napi dijat ad és — mint kikötve volt — 800 frtot fizet ki neki, miután a megszabott időpontban ért Párisba. Természetes, hogy a párisi osztrák-magyar követség nem fogadta őt hivatalosan. Kuefstein gróf ugyanis tagja lévén a bécsi lovaregyletnek, Zubovitsnak mint tagtársának jött gratulálni. Mint bécsi lapok irják, Zubovits Párisból egy nesen Egyptomba fog menni, hol igen jövedelmező állást kapott egy nagy kereskedőházban. Hirlik az is, hogy az osztrák-magyar uralkodó, azon esetre, ha Zubovits ideje korán érkezik Párisba, 600 osztrák aranyat igért neki. — Zubovits utazásáról ezeket irja még a „Strasb. Ztg.“ „Zubovits Bajorországon keresztül honvéd egyenruhájában tette meg az utat, miből az az előny háromlott rá, hogy a közbe eső állomásokon gyorsabb és pontosab szolgálatot kapott. Miután ma (nov. 9.) franczia területre lép (utja a Breutch völgyön, Schirmeken át Raon l' Etape és Lune villebe visz), polgári ruhát visel. Összes batyuja egy második ingből és egy előköpenyegből áll. Tegnapi utjában az a szerencsétlenség érte a lovagot, hogy lovát egy másik ló megrugta, minek következtében lábán sérülést szenvedett, de Imlin állatorvos bekötözte a sebet és biztositá a lovagot, hogy komoly bajtól nem lehet tartani. — Zubovits ma 20 mértfölddel van előnyben a 195 mértföldnyi, általa megtenni kellett uton. — Ő tehát, ha az ut utólsó harmad része is oly jól megy, mint eddig, megnyeri a fogadást. A bécsi Unio Club és a londoni Jockey-club által pro és kontra tett fogadások 3 millió frankra menek. Zubovitsnak Strassburgba való idejekorán érkezése 15 ezer frtot hozott be neki. Mindazáltal azt mondja a lovag, hogy nem volna kedve ez utat másodszor is megtenni, miután szerfölött fárasztó.“

— **A természettudományi társulat** e hó 7-én tartá meg az első természettudományi estélyt Budapesten. Than Károly nagy számu közönség előtt tartott előadást a mesterséges jégkészitésről mutatványokkal kisérve. Vajon nem jó volna az ily estélyeket Debreczenben divatba hozni?

UJDONSÁGOK.

* **A főiskola javára** ma megkezdék az adománygyüjtést a tanuló ifjak, minthogy azonban minden utczának egy nap alatt megkeresése lehetetlen, holnap folytatni fogják a ma elhagyott városrészeken. A főiskola s a tanulóság érdekében harmadizben is ajánljuk ezt a közönség figyelmébe.

* **A Becker János** ur vezetése alatti világhirü florenczi vonó négyes-társulat által pénteken a szinházban rendezendő hangverseny müsorozata. 1-ső szakasz: Haydn D-dur négyesének Allegro-Moderato, Andante-Minuetto és Vivace részei. 2-dik szakasz: a.) „Adagio con Sordini“ Rubinsteintól. b.) „Serenade“ Haydntól. c.) „Scherzo“ Cherubinitól. 3-dik szakasz: Mozárt D-moll négyeséből Moderato-Andante-Minuett és Allegretto részek. Az egész müsort előadják: Becker János (első hegedü), Massi Enrico (második hegedü)| Chiostri Luigi (viola) és Hilpert Frigyes (gordonka) müvész urak. Kéretnek a t. cz. bérlő uraságok helyeik meg vagy nem tartása iránt déli 12 óráig rendelkezni. Jegyeket előre rendelni lehet a szinházi pénztárnál.

* **Örömmel** értesülünk, hogy városunk szülötte Ujházy Ede egességi állapota annyira megjavult, hogy legközelebb felléphet a nemzeti szinpadon.

* **A rendőrség figyelmébe!** A borzasztó rablógyilkosságot elkövetett Freund Lipót személyleirása hasonlit ama Fruchter Jánkliéhoz, aki a mult évi november hóban ezüst gyertyatartók eladása folytán itt le volt tartóztatva, de aztán szabadon bocsáttatva. A gyertyatartók — hir szerint — most is közkézné vannak letéve. Nem tartaná-e teendői körébe tartozónak rendőrségünk, hogy lépéseket tegyen ama két külön név alatt járt egyének személyugyanazonsága feletti puhatolózásra? (Beküldetett.)

* **A dalmüvek** barátait figyelmeztetjük a holnapi szini előadásra. Erdélyi Mariette Lalla Roukh operában lép fel Mirza szerepében. Ezzel egyszersmind helyreigazitjuk előbbi közleményünket, mintha a k. a. holnap a „Tévedt nő“-ben lépne fel.

* **Az utasok figyelmébe.** Több vaspályaigazgatóság az iránt folyamodott a m. kir. főfelügyelőséghez, hogy a IV. kocsiosztály viteldija 12 krral emeltessék fel. Erre vonatkozólag a m. kir. főfelügyelőség egy intézvényével a magyar vasutigazgatóságok tanácskozmányа elé azon javaslatot terjeszté: nem lenne e czélszerü — előbb mintsem a viteldij felemeltetnék — a IV. osztályu kocsikból az ülő padokat eltávolitani? A magyar vasutigazgatóságok tanácskozmánya a f. hó 5-én tartott ülésben, e nézethez egyhangulag hozzájárult, és azon határozatot hozta, miszerint: az ülőpadoknak a IV. osztályu kocsikból leendő eltávolitása — mikint ez a kassa—oderbergi és az alföldi vasutnál már kezdettől fogva divott — valamennyi magyar vaspályánál folyó évi deczember hó 1-ig végrehajtandó.

* **Hivatalos.** A budapesti kir. főügyész a debreczeni kir. ügyész felügyelete alatt álló börtönnél üresedésben levő börtönmesteri állomásra Szabó Szilárd váczi orsz. fegyintézeti őrparancsnokot nevezte ki.

* **A m. kir. honvédség** ellenőrzési szemléje holnap fog a Komáromiháznál megtartatni; figyelmeztetjük erre az illetőket.

* **Egy helybeli vadász** kiszámitotta, hogyha azon területeket, a melyeken ezelőtt pár évvel három forintos jegygyel vadászhatott, valaki szintén élvezni akarná: most az eddigi tilalmazott és tilalmazandó helyekre 25 db. vadászengedélylyel kell magát ellátni; ez pedig körülbelől kerülne száz forintnál többe, ehez járulna még a Ghyczy-adó 12 frt, puska 2 frt, még megemlithetjük a koppó, agár és vizslaadókat. — Tessék kiszámitni, hogy mennyibe kerül egy nyul?

* **A város területén** fenálló ut, hid és kövezet-vámok felől a m. kir. közmunka és közlekedésügyi miniszterium a városi hatóságtól részletes kimutatást kiván felterjesztetni.

* **Körözött sikkasztók.** A fővárosi rendőrség nyomtatott hirdetmények által nyomoztatja Budapestről e hó 3-dik napján 6000 forintnyi elsikkasztás után megszökött Tury Lajos és Radovics Sándor nevü a legelegánsabb uri ruhában járó gazembereket, kiknek kézrekeritésökért 300 forintot tevő jutalomdij biztositatik; egyébiránt a hirdetmény a megszökötteket igen raffinirozott egyéneknek irja le, kikről feltehető, hogy a távirdai és vasuti állomásokat kerülve, az országutakon vonulnak helységről hetységre, s parasztruhában is járhatnak.

* **Vettük az alsószabolcs-hajdukerületi ref. egyházmegye f. évi jul. 22-én Csegén tartott közgyülésének jegyzőkönyvét. Elnököltek ott Pápai Imre esperes és Kovács Miklós, mint helyettesitett segédgondnok.**

* **Husárak**, a helybeli mészárosok által f. évi november 11-től 18-ig megállapitva, s a hatóságnál szabályszerüen bejelentve, a következők: 18 kr. hatvanutczán mindkét székben, péterfián Farth Jánosnál, csapóu. id. Péntek Istvánnál és vargautczán; 20 kr. czeglédutczán mindhárom székben, kismester, várad, péterfia és csapóutczán minden székben (kivéve az ifj. Péntek István székét, hol 22 kr.), továbbá a piaczi 7-dik sz. székben; a többi mészárszékben pedig 22 kr.

* **Egy tanyai tolvajt** keritett tegnap kézre a rendőrség, midon az a lopott életnemüt a piaczon árulta.

* **Fellegi Viktor „Apolló“** czimü kitünő zenemüfolyóirata legujabb (21. 22.) kettős számának tartalma: 1) Petaud király udvara (Konfuzius IX.) Deslibes Leó operettéje legszebb dalamaiból, egyveleg Hölzl Lőrincztől. 2) Három hallgató magyar Csermák Antaltól, zongorára alkalmazta Wachtel Aurel. 3) Zuhanypolka (gyors), Hirschmann Ferencztől. 4) Honvéd induló, Nagy Bélától. 5) Árva vagyok, árva lettem, dal Feigler Gézától. 6) Hozzá, Kapi Gyulától. — A jelen kettős szám ára külön 1 ft. Előfizetési ár egész évre (mintegy 100 válogatott zenemüre), 6 ft., félévre 3 ft. Az előfizetés vidéken legczélszerübben postahivataloknál postautalványozás utján eszközölhető. Budán az „Apolló“ kiadóhivatalában iskola-utcza 681. sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható.

* **Debreczeni terménycsarnok árjegyzéke.** Nov. 11-én. Tisztabuza mérőnként 4—4.25 kr, kétszeres 3.40—60 kr, rozs 3—3.20 kr, árpa 2.20—30 kr, zab 1.75—80 kr, uj tengeri 2.30—40 kr, köles 3.20—30 kr, vadrepcze 2—2.20 kr, bab tarka 5.50—6 frt, fejér 6.50—7.50 kr. Nagyban tisztabuza 85, 86 fontos 4—4.25 87, 88 fontos 4.30—60 kr, 89, 90 fontos 4.60—70 kr, rozs 78, 79 fontos 3.10—15 kr, 80 fontos 3.15—20 kr, 81 fontos 3.22½—25 kr, 82 fontos 3.27½—32½; árpa 67, 68 fontos 2.40—45, 70. 71 fontos 2.50—55 kr, 72 fontos 2.55—57½ kr; zab 50 fontos 1.85—90 kr; vadrepcze 2.25—30 kr; uj szalonna 30—36 forint.

* **Kegyetlen férj.** A Kossuthlaktanya közvetlen szomszédságában fekvő vasuti őrházban lakó őr a mult éjjel az ajtót nejére rázárván, azt meggyilkolási szándékkal késsel megtámadta; azonban a létfentartási ösztön által kétszeres erejüvé vált nő a kegyetlen férj karját mindaddig képes volt fogva tartani, mig iszonyu segélykiáltására a katonaság segitségül ment s ekép a további bántalmazást megakadályozta.

* **A vásárbiró hivatal árjegyzéke.** — Debreczen, 1874. November 10-kén. — 1 mérő buza 4.00—4.40 kr, 1 mérő kétszeres 3.50—3.70 kr, 1 mérő rozs 3.10—3.30 kr. 1 mérő árpa 2.10—2.30 kr, 1 mérő zab 1.70—1.80 kr, 1 mérő tengeri 2.40—2.60 kr, 1 mérő köles 3.30—3.50 kr, 1 mérő kása 6.50 kr, 1 zsák burgonya 1.40 kr, 1 mázsa szalonna uj 30—33—36 ft. 1 mázsa háj uj 30—33—36 forint.

* **A szegény sorsuak** érdekéből felemlitjük, hogy a szobafütéshez és kovácsoláshoz legolcsóbb tüzelő, a koaks mázsája 1 frt 20 kr. a légszeszgyárban, vagy házhoz szállitva 5 krral drágább.

Hazai hirek.

(*) A budapesti egyetem hittani karához rendes tanárrá dr. Berger János áldozár neveztetett ki.

(*) Az állat és növényhonositó társaság a tagsági dijat 5 ftra szállitá; a tagok a budapesti állatkertet szabadon látogathatják.

(*) Szatmári Károly a vidék jó nevü színésze Kecskeméten e hóban tartja negyedszázados jubileumát.

(*) Az országos müpareglet a fővárosban saját pénztára javára kiállitást rendez; belépti dij 30 kr.

(*) A budapesti zeneakadémiai állás Erkel Ferenczuek van fentartva. A főfelügyeletet Liszt Ferencz mint elnök fogja vinni.

(*) Kovács Gyula a kolozsvári nemzeti szinház tagja a budapesti nemzeti szinházban szerepel; első felléptekor nem talált tetszésre; de második izben Macbethben történt fölléptével a vélemények kedvezőleg alakultak irányában; csupán hangja ellen tétetett kifogás, melylyel sokat kell küzdenie. — Kovács Gyula a budapesti nemzeti szinpadon tegnapelőtt Othellóban nagy tetszést aratott, s hir szerint szerződtetett is.

(*) Budapesten az inség enyhitése ügyében kiküldött bizottság 8 népkonyhát állit fel.

(*) P.-Ladányban egy juhász egy dohányárus házaspárt vert agyon, s a vasuti sinra dobta hulláikat.

Délutáni posta.

— Bécsből jelezik, hogy az uralkodó az ottani szegények részére 4000 forintot adott.

Erdélyi Mariette k. a. mint vendég.

Debreczeni szinház.

II. bérlet 13. szám.

Csütörtökön, nov. 12-én 1874.

adatik:

LALLA-ROUKH.

Regényes opera 2 felv. Irták Carré és Luca. Forditotta Csepregi. Zenéjét szerzette Dávid Felicien. Karnagy Medgyesi Nándor.

(Rendező Szabó.)

Helyárak: Alsó és közép páholy 4 ft — Családi páholy 6 ft. — Másodemeleti páholy 3 ft. Támlássék 80 kr. — Földszinti zártszék 60 kr. Emeleti zártszék 50 kr. Földszinti bemenet 40 kr. Karzat 30 kr. Deákjegy 30 kr. Garnison őrmestertől lefelé 30 kr. Gyermekjegy 30 kr.

Kezdete 7 órakor, vége 9 után.

— **Bécsi tőzsde** nov. 11. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.55, cs. arany 5.25½ Napoleonarany 8.91½.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLAH KAROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

1874. évi május hó 20-tól kezdve, további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassafelé.

	ó.	p.	napsz.
Bécs északkir. in.	8	10	este
„ állam v. „	8	20	
Budapest „	7	30	regg.
	1.	2.	3. 4. o.
Czegléd „	9	18	délel.
Szolnok „	10	26	éjjel
P.-Ladány „	1	2	délut.
Debreczen „	3	51	„
Nyiregyh. „	5	39	„
Szerencs „ érk.	8	4	este
Miskolcz „ érk.	9	6	éjjel
Miskolcz „ indul	9	26	éjjel
Kassa érk. „	11	15	„

II. Bécs és Budapestről Arad és Temesvárfelé.

	ó.	p.	napsz.
Bécs északkir. in.	8	10	este
„ állam „	8	30	„
Budapest „	7	30	reggel
	1.	2.	3. 4. o.
Czegléd „	10	18	déle.
Szolnok „	11	12	éjjel
Mezö-Tur „	12	22	délut.
Csaba „ érkezés.	2	1	„
Arad „ indulás.	3	36	„
Vinga „	3	51	„
Temesvár érkez.	4	43	„
	5	40	„

III. Bécs és Budapestről Nagyváradfelé.

	ó.	p.	napsz.
Bécs északkir. in.	8	10	este
„ állam v. „	9	20	„
Budapest „	9	30	reggel
	1.	2.	3. 4. o.
Czegléd „	10	18	délután
P.-Ladány „	2	35	„
B.-Ujfalu „	3	35	„
N.-Várad érkez.	4	47	„

IV. Kassáról Budapest és Bécsfelé.

	ó.	p.	napsz.
	1.	2.	3. 4. o.
Kassa indul	5	—	regg.
Miskolcz „	7	42	„
Szerencs „	8	53	„
Nyiregyh. „	10	43	délel.
Debreczen „	12	48	délut.
P.-Ladány „	2	24	„
Szolnok „	5	49	„
Czegléd érk.	8	31	este
Budapest „	8	31	„
Bécs állam „	6	11	regg.
„ északi v. „	6	24	„

V. Temesvár és Aradról Budapest és Bécsfelé

	ó.	p.	napsz.
	1.	2.	3. o.
Temesvár indul	10	17	déle.
Vinga „	11	22	„
Arad érkezés „	12	12	délut.
„ indulás „	12	30	„
Csaba „	2	10	„
Mezö-Tur „	3	43	„
Szolnok „	4	54	„
Czegléd érkezés „	6	49	este
Budapest „	8	31	„
Bécs államv. „	6	11	regg.
„ északi v. „	6	24	„

VI. Nagyváradról Budapest és Bécsfelé.

	ó.	p.	napszak
	1.	2.	3. o.
N.-Várad indul.	11	22	délelőtt
B.-Ujfalu „	12	38	délután
P.-Ladány érkez.	1	33	„
Czegléd „	5	49	„
Budapest „	8	31	est.
Bécs államv. „	6	11	regg.
„ északi v. „	6	24	„

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon, N.-Váradon, Nyiregyházán, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott, a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

*) Minden szerdán és szombaton.

Az üzletigazgatóság.

HIRDETÉSEK.

Juhász György

női ruhaszabó

női divatraktárában

Rózsatéren gr. Dégenfeld ház alatti üzletében mindenféle női öltönyök, ruhák, bundák, felöllők s minden ilyféle czikkek, testhezállók, női pipérék nagyválasztékban

kèszen és jutányos áron

kaphatók s megrendelhetők.

Egyszersmind tudatja, hogy üzletében a legizletesebb s legujabb divat szerinti női öltönyök, kivánatra, gyorsan, pontosan s lehető jutányosan készithetők.

Miért is ugy általában üzletét, mint női divatkereskedését s kész szolgálatát a t. cz. közönség becses figyelmébe ajánlani bátorkodik.

592 4—4

Kávéház megnyitás.

Egyházitéren Telegdi László ur házánál ujonnan berendezett s diszesen felszerelt

kávéházunkat

f. hó 9-én megnyitottuk, a hol a t. cz. közönségnek, ugy izletes meleg ételek, mint tisztán kezelt italokkal lehető jutányosan szolgálandunk, tiszta ság és pontos ság levén főczélunk.

Minélfogva a t. cz. közönség látogatását tisztelettel kéri jük.

Fried Karolina, és Adler Juliánna.

604 2—2

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Bauer Miksa** részére alperes **Kovács Pétertől** 252 frt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m a debreczeni 11. sz. tkjkönyvben A. I. II. és + 1642, 2555 és 3273. h. r. sz. a. és a 4639-dik sz. telekjegyzőkönyvben A + alatt bejegyzett ingatlanoknak egy hatvanad része, és az 1715. számu telekjegyzőkönyvben A I. alatt bejegyzett ingatlanoknak egy ötvennyolczad része, melyeknek becsértéke összesen 958 frtot tesz, a megkisérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött 2 dik határidőben **folyó évi november 26-án d. u. 3 órakor,** a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 96 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben, a letöltéstől számitva 2, 4 és 6 hónap alatt, az árverelés napjától folyó 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kikiáltóbiróságnál és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt a debreczeni kir. törvényszéknek 1874. október 30-án tartott telekkönyvi ülésből

Borus József,

jegyző.

596 2—3

Eladó luczernás.

A varga-kertben 11 kapa jó luczernás föld szabad kézből eladó.

Értekezhetni felőle Sas-utcza 17-ik sz. alatt.

598 2—

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.